

فصل ششم

دوام یا پایایی بتن

دانشیان
پارسا آزمون

دکتر

دانشیان
پارسیا آزمون

فصل ششم

دوام یا پایایی بتن

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۱-۶ گستره

ضوابط این فصل به الزاماتی که باید برای حفظ دوام یا پایایی بتن در شرایط محیطی نامناسب رعایت شود، اختصاص دارد و شامل موارد زیر است:

الف - کلیات؛

ب- خوردگی ناشی از کربناته شدن؛

پ- خوردگی ناشی از یون‌های کلرید؛

ت- حمله‌های سولفاتی؛

ث- رویارویی با آب دریا؛

ج- رویارویی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن؛

چ- واکنش‌های قلیایی - سنگدانه؛

ح- سایش.

ت ۱-۶ گستره

علاوه بر مواردی که در این آئین‌نامه به تفصیل به آن پرداخته شده است موارد دیگری نیز وجود دارد که در این آیین‌نامه به آن‌ها پرداخته نشده است و باید به دیگر مراجع معتبر مراجعه شود و عبارتند از:

- افزایش حجم ناشی از تبلور برخی نمک‌ها که در مناطق خشک

یا نیمه خشک و کم بارش در نزدیک سطح خاک یا آب سطحی

مشاهده می‌شود و سطح بتن بتدریج از خمیر سیمان یا ملات تهی می‌شود.

- حمله اسیدی، که باعث از بین رفتن سطح بتن و مقاومت آن و خوردگی میلگرد می‌شود.

- آتش‌سوزی یا افزایش شدید دمای بتن که باعث متلاشی شدن بتن بویژه در قسمت‌های سطحی می‌شود.

- حفره‌زایی یا خلاءزایی که باعث قلوه‌کن شدن بتن در اثر کاهش

فشار و ایجاد خلاء بدلیل سرعت زیاد آب یا برخورد آن به موانع

بتنی بوجود می‌آید.

- خروج املاح از بتن توسط آب‌های نزدیک به آب مقطر.

- ترک خوردگی ناشی از تنش‌های حرارتی.

- ترک خوردگی ناشی از تر و خشک شدن پی در پی.

- ترک خوردگی ناشی از جمع‌شدگی در بتن سخت شده.

۲-۶ کلیات

دوام بتن به توانایی آن برای مقابله با عوامل جوی، حملات شیمیایی، سایش، فرسایش و هرگونه فرآیندی که منجر به زوال و خرابی و کاهش طول عمر مفید و بهره‌دهی آن خواهد شد، اطلاق می‌شود.

ت ۲-۶ کلیات

پارسا آزمون

متن اصلی

بتن پایا در شرایط محیطی مورد نظر، ابعاد، شکل، حداقل کیفیت قابل قبول اولیه و قابلیت بهره‌برداری مورد نظر از سازه‌های بتنی را حفظ می‌کند.

در بندهای «الف» تا «ج» زیر به اختصار برخی از پدیده‌هایی که منجر به کاهش دوام بتن می‌شوند، عنوان می‌شود و الزامات فنی و اجرایی که برای مقابله با این پدیده‌ها باید رعایت شود، در سایر بندهای این بخش ارائه می‌شود.

الف - خوردگی ناشی از کربناته شدن بتن

این پدیده به علت از بین رفتن لایه محافظ میلگردها و قطعات فلزی جاگذاری شده در بتن، در اثر کاهش کلیات محیط خمیر سیمان، شروع شده و در حضور اکسیژن و آب موجب زنگ‌زدن و خوردگی پیش رونده در فولادها می‌شود. تداوم زنگ زدن فولادها، سرانجام به ترتیب منجر به طبله کردن، ترک خوردن و خورد شدن بتن روی آن‌ها خواهد شد.

تفسیر/توضیح

الف - خوردگی ناشی از کربناته شدن بتن

کربناته شدن در نتیجه واکنش کربن دی‌اکسید موجود در هوا و یا آب باران نفوذی در بتن با کلسیم هیدروکسید ناشی از هیدراته شدن C_2S و بویژه C_3S سیمان در حضور آب ایجاد می‌شود، و با کاهش pH خمیر سیمان از حدود بیش از ۱۲/۵ و رسیدن آن به حد تقریبی کمتر از ۹، لایه محافظ میلگرد از بین می‌رود. هرچند کیفیت بتن از نظر مقاومت و چسبندگی آسیب جدی نمی‌بیند اما زنگ‌زدگی میلگردها می‌تواند به تخریب بتن روی میلگرد منجر شود.

در ریز اقلیمی همچون محیط کارخانه‌های سیمان، نیروگاه‌های گازی یا حرارتی، پالایشگاه‌های نفت و گاز، کارخانه‌های حرارتی آهک‌پزی، تونل‌های راه و راه‌آهن و مناطق پرتردد شهری، کربناته شدن بتن از اهمیت بیشتری برخوردار است.

در مواردی که حمله اسیدی وجود دارد نیز pH خمیر سیمان کاهش می‌یابد ضمن آن‌که هیدرات‌های سیلیکاتی نیز دستخوش تجزیه می‌شوند. در حمله اسیدی علاوه بر زنگ‌زدگی میلگردها، کیفیت بتن از نظر مقاومت و چسبندگی نیز آسیب می‌بیند. حمله اسیدی در تاج تونل‌های انتقال فاضلاب و برخی سقف مخازن نگهداری فاضلاب دیده می‌شود. امروزه فاضلاب‌های صنعتی نیز ممکن است به شدت اسیدی باشند.

ب - خوردگی ناشی از یون‌های کلرید

معمولاً در بتنی با pH بالاتر از ۱۲/۵، لایه محافظ پایداری به‌وجود می‌آید که موجب کند شدن زنگ‌زدگی شدید فولاد می‌شود. چنانچه غلظت یون‌های کلرید به حد بحرانی یا حد آستانه خوردگی برسد، لایه محافظ در سطح میلگرد از بین می‌رود. غلظت بحرانی یون‌های کلرید در همه بتن‌ها یکسان نیست و به عوامل مختلفی مانند pH خمیر سیمان و دما، ارتباط دارد.

عدم حضور رطوبت و اکسیژن باعث توقف عملی خوردگی فولاد می‌شود که با توجه به از بین رفتن لایه محافظ و ایجاد شرایط مساعد خوردگی می‌تواند بصورت فعال ادامه یابد.

ب - خوردگی ناشی از یون‌های کلرید

این پدیده بدلیل وجود یون کلرید در مجاورت آرماتورها و اقلام فلزی جاگذاری شده در اثر نفوذ آن از محیط مجاور و یا آلودگی مواد تشکیل دهنده بتن ایجاد می‌شود. خوردگی کلریدی با افزایش غلظت یون‌های کلرید و رسیدن به حد بحرانی می‌تواند آغاز شود و در صورت حضور رطوبت و اکسیژن ادامه یابد. نتیجه این خوردگی نیز مشابه خرابی بتن در خوردگی ناشی از کربناته شدن بتن است.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

پ- حمله‌های سولفاتی

این پدیده به علت نفوذ یون‌های سولفات موجود در آب یا خاک مجاور بتن، و افزایش مقدار مواد منبسط شونده در آن ایجاد شده و به تدریج باعث فروپاشی سطح بتن و گسترش آن به سمت داخل می‌شود. وجود مقادیر بیش از حد یون‌های سولفات در اجزای تشکیل دهنده بتن نیز ممکن است در شرایط خاص منجر به ایجاد این پدیده شود.

پ- حمله‌ها سولفاتی

برخی سولفات‌ها مانند منیزیم سولفات ممکن است باعث از بین رفتن و تجزیه مواد چسباننده بتن شوند، درحالی‌که انبساط چندان زیادی را به وجود نمی‌آورد. خطرناک‌ترین سولفات‌ها به ترتیب منیزیم سولفات، سدیم و پتاسیم سولفات و کلسیم سولفات هستند. کلسیم سولفات به مقدار کم در آب حل می‌شود، بنابراین مقدار آن نمی‌تواند در آب‌های سطحی یا زیرزمینی از حد معینی تجاوز کند. درحالی‌که قابلیت انحلال سولفات‌های منیزیم، سدیم و پتاسیم به مراتب بیشتر است و ثابت شده است که اثرات زیان بار شدیدتری نیز نسبت به کلسیم سولفات دارند.

ت- رویارویی با آب دریا

این پدیده عمدتاً به دلیل وجود یون‌های کلرید در آب دریاها و شور و اثر آن بر روی میلگرد بتن است. در این آب‌ها معمولاً یون‌های سولفاتی نیز وجود دارد و تا حدودی خرابی بتن را تشدید می‌کند.

ت- رویارویی با آب دریا

ث- رویارویی با چرخه‌های یخ زدن و آب شدن

این آسیب وقتی بصورت جدی بروز می‌کند که درجه اشباع منافذ بتن از ۸۰ درصد بیشتر باشد. یخ زدن بتن با درجه اشباع کمتر از ۸۰ درصد، در عمل تنش‌های مخرب چندانی را بوجود نمی‌آورد. در صورتی که نمک‌های یخ‌زدا در آب مجاور سطح بتن باشد، اثرات مخرب آن در یخبندان و آب شدن‌های پی در پی به مراتب بیشتر خواهد بود و پوسته پوسته شدن را در پی خواهد داشت. در صورتی که این نمک‌ها حاوی کلرید باشند، ممکن است هم‌زمان خوردگی میلگردها را نیز به وجود آورند.

ث- رویارویی با چرخه‌های یخ زدن و آب شدن

این پدیده بر اثر چرخه‌های یخ زدن و آب شدن در سطح بتن و ایجاد ترک خوردگی در آن ظاهر شده و به تدریج موجب انبساط پیش‌رونده و فروپاشی آن می‌شود.

ج- واکنش قلیایی - سنگدانه

این پدیده در اثر واکنش قلیایی سیمان با کانی‌های واکنش‌زا در سنگدانه‌ها ایجاد می‌شود و نتیجه آن ایجاد انبساط در حدفصل خمیر سیمان و سنگدانه‌ها می‌باشد. این پدیده در درازمدت ترک خوردگی‌هایی در درون بتن ایجاد می‌نماید و سرانجام موجب متلاشی شدن آن می‌شود.

ج- واکنش قلیایی - سنگدانه

منظور از قلیایی‌های سیمان، اکسیدهای سدیم Na_2O و پتاسیم K_2O است که با برخی از سنگدانه‌های سیلیسی یا کربناتی واکنش می‌دهند. به‌همین دلیل سنگدانه‌های مشکوک به توانایی واکنش‌زایی مانند اوپال، کلسدونی، بعضی از اشکال کوارتز، کریستوبالیت، تری‌دیمیت و شیشه‌های سیلیسی از گروه سنگدانه‌های سیلیسی‌ها و برخی از دولومیت‌ها از گروه سنگدانه‌های کربناتی قبل از مصرف باید مورد بررسی قرار گیرند. واکنش‌های مورد نظر ممکن است به تدریج و معمولاً در محیط‌های گرم و

متن اصلی

تفسیر/توضیح

مرطوب پس از حدود ۵ سال و در محیط‌های مرطوب و سرد، پس از حدود ۱۰ سال آثار خود را به نمایش بگذارند.

چ- سایش

این پدیده با پدیده حفره‌زایی یا خلأ‌زایی که در اثر سرعت زیاد آب یا برخورد آب به موانع ایجاد می‌شود تفاوت دارد. قلوه‌کن شدن سطح بتن بدلیل ایجاد خلأ یا کاهش فشار ناشی از سرعت آب بوجود می‌آید که نمی‌توان سایش یا فرسایش را بدان اطلاق نمود.

چ- سایش

این پدیده در اثر عبور وسایل نقلیه و یا حرکت آب حاوی ذرات ریز بر روی سطح بتن و یا وزش بادهای حامل ذرات ریز ساینده شروع شده و سرانجام با جدا شدن ذرات از روی سطح بتن موجب خرابی آن می‌شود.

ت ۳-۶ رده‌بندی شرایط محیطی

۳-۶ رده‌بندی شرایط محیطی

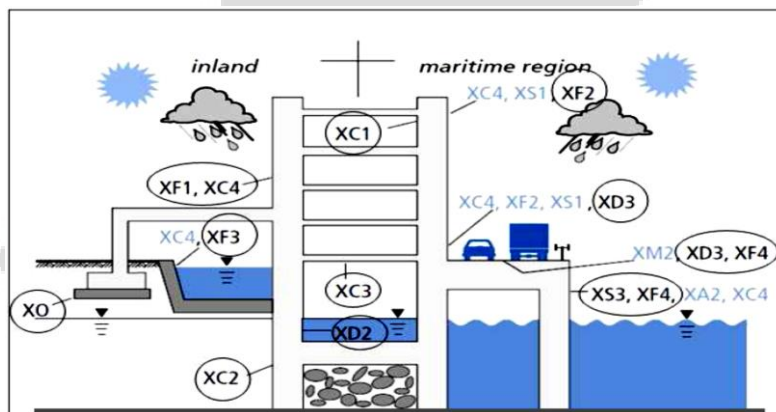
ت ۳-۶-۱ رده‌بندی ارائه شده در **جدول ۱-۶** در تطابق شرایط ملی با استاندارد ISO 22965-1 و استاندارد ملی ۱-۱۲۲۸۴-۱ ارائه شده است.

دسته‌بندی ارائه شده بر اساس شرایط محیطی دریا و مشابیه سواحل جنوبی ایران تهیه شده و دما و غلظت املاح آب دریا در آن زیاد محسوب شده است. برای سایر محیط‌های دریایی نظیر شمال کشور که دما و غلظت املاح موجود در آب دریا به مراتب کمتر است، باید انتخاب نوع دسته‌بندی با رعایت شرایط حداکثر انطباق صورت گیرد. به عنوان مثال برای انتخاب دسته‌بندی شرایط محیطی می‌توان از شرایط یک درجه ملایم‌تر استفاده کرد.

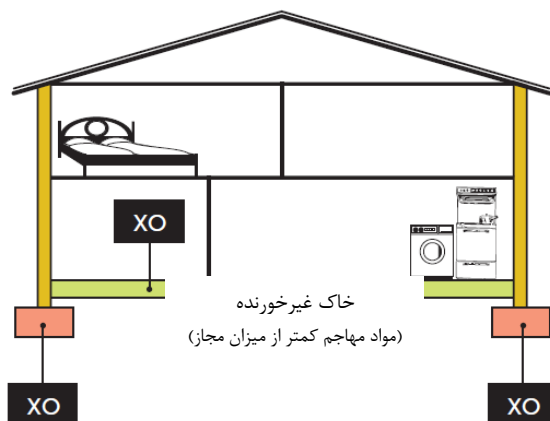
۳-۶-۱ شرایط محیطی از دیدگاه دوام شامل: دما و میزان رطوبت محیط، وجود مواد یا یون‌های شیمیایی مهاجم در اطراف بتن است. در **جدول ۱-۶** رده‌بندی این شرایط با توجه به عوامل مختلف ارائه شده است. این رده‌بندی موارد خاص، مانند، بکارگیری فولاد ضد زنگ یا استفاده از پوشش‌های حفاظتی روی بتن و آرماتور و اقلام فلزی جای‌گذاری شده برای جلوگیری از خوردگی را در بر نمی‌گیرد.

ت ۳-۶-۲ با توجه به رده بندی **جدول ۱-۶** و از آنجائیکه این رده‌بندی می‌تواند با دیدگاه درشت‌اقلیم (یک سازه و یا بخشی از یک منطقه) و ریزاقلیم (بخشی از یک سازه یا حتی یک عضو) نیز مد نظر قرار گیرد، در **شکل ت ۱-۶** الی **شکل ت ۴-۶** مصادیقی از اختصاص رده‌های مختلف در دیدگاه ریزاقلیم ارائه شده است.

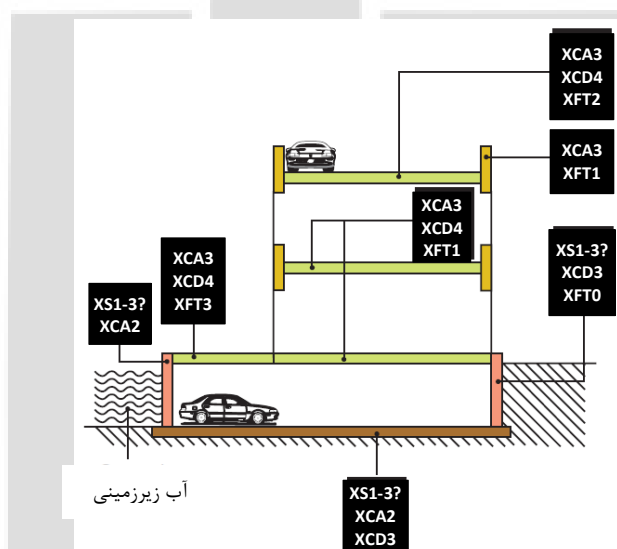
۳-۶-۲ در مواردی که بتن در معرض دو یا چند حالت رویارویی هم‌زمان از رده‌های **جدول ۱-۶** باشد، ممکن است نیاز به بررسی بیشتر برای تعیین اثر توأمان آن‌ها وجود داشته باشد.

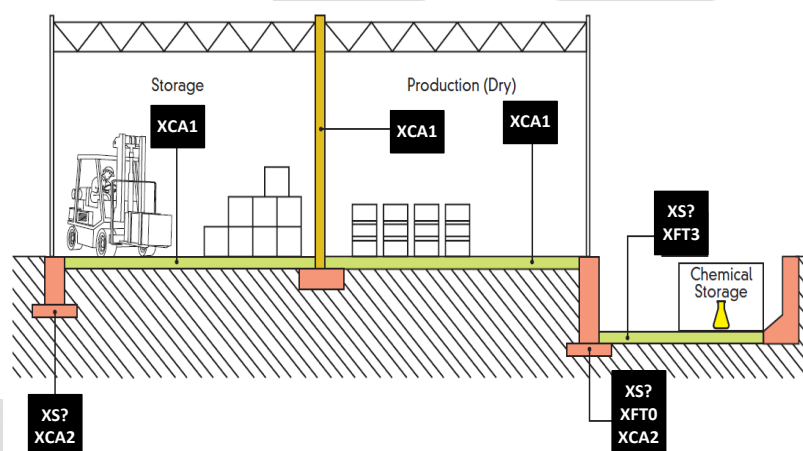
شکل ت ۱-۶ مصادیقی از شرایط محیطی مهاجم مختلف در یک ساختمان

شکل ت ۲-۶ مصادقی از شرایط محیطی XO (بدون خطر خوردگی یا حملات شیمیایی)

شکل ت ۳-۶ مصادیقی از شرایط محیطی مهاجم مختلف در یک سازه

شکل ت ۴-۶ مصادیقی از شرایط محیطی مهاجم مختلف در یک ساختمان

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۳-۳-۶ در مواردی که بتن خارج از محدوده رده بندی جدول ۱-۶ در معرض حملات شیمیایی خاص موجود در آب یا خاک قرار می گیرد و یا سرعت آب حاوی املاح شیمیایی مجاور بتن زیاد می باشد، باید مطالعات خاص از نظر دوام انجام شود.

جدول ۱-۶ رده بندی شرایط محیطی از دیدگاه دوام بتن

ردیف	رده بندی	مشخصه رده	توصیف شرایط	تشریح نمونه هایی از شرایط محیطی مشابه با رده بندی
۱	خطر خوردگی یا حملات شیمیایی وجود ندارد	X0	بتن غیر مسلح یا بدون فلزات جاگذاری شده، در همه شرایط به غیر از شرایط یخزدن و آب شدن، بدون سایش	
			بتن آرمه در شرایط خیلی خشک - بتن در داخل ساختمانها با رطوبت بسیار کم.	
۲	خوردگی ناشی از یون های کلرید آب دریای شور (بتن دارای میلگرد یا سایر فلزات جاگذاری شده که در تماس با یون های توام کلرید و سولفات ناشی از آب دریا یا نمک های موجود در هوا هستند)	XCS1	بتن آرمه در معرض نمک های کم موجود در هوا و خیلی دور از دریا	- سازه های خیلی دور از ساحل (بیش از ۵ کیلومتر)
		XCS2	بتن آرمه دائماً غرقاب یا درون خاک آب دار یا مرطوب	- بخش هایی از سازه های دریایی که در آب دریا قرار دارند. - بخش هایی از سازه که در خاک ساحلی زیر سطح تراز آب دریای شور قرار دارند. - سازه های نسبتاً دور از ساحل (یک تا ۵ کیلومتر).
		XCS3	بتن آرمه در معرض نمک های زیاد موجود در هوا و بدون تماس مستقیم با آب دریا یا پاشش	- سازه های نزدیک ساحل (کمتر از یک کیلومتر)
		XCS4	نواحی در معرض پاشش و جزر و مد رطوبت متوسط	- بخش هایی از سازه های دریایی در معرض پاشش و جزر و مد - سطوح بتنی در معرض یون های کلرید هوا - استخر شنا و یا مخازن آب حاوی کلر آزاد
۳	خوردگی ناشی از یون های کلرید به غیر از آب دریای شور (بتن دارای میلگرد یا سایر فلزات جاگذاری شده که در تماس با آب یا خاک حاوی یون های کلرید می باشند مانند: نمک های یخزدا)	XCD1	رطوبت متوسط	
		XCD2	مرطوب، به ندرت خشک	
		XCD3	بتن آرمه در تماس مستقیم با خاک اشباع آلوده به یون های کلرید	- قسمت هایی از ساختمان که در تماس با خاک مهاجم است، و زیر سطح آب شور زیرزمینی است.
		XCD4	چرخه های تر و خشک شدن با آب حاوی یون های کلرید	- بخش هایی از ساختمان که در معرض پاشش کلریدی قرار دارد، - روسازی های محوطه ها، - دال پارکینگ های طبقاتی.
۴	خوردگی ناشی از کربناته شدن (فقط بتن آرمه)	XCA1	شرایط خشک یا همواره مرطوب	- سطوحی که در محوطه بسته داخلی سازه قرار دارند، به استثنای محیط های داخلی سازه که رطوبت بالایی دارند. - سطوحی که همواره درون آب و بدون عوامل آسیب رسان باشند.
		XCA2	شرایط غالباً مرطوب و به ندرت خشک	- سطوحی که در طولانی مدت در معرض آب باشد همچون بسیاری از پی ها.
		XCA3	شرایط با رطوبت محیطی متوسط	- سطوح خارجی بتن آرمه که از بارش مستقیم باران مصون است. - سطوحی که در معرض رطوبت هستند، همچون محیط حمام و آشپزخانه. - بتن در مناطق گرم و خشک یا شهرها.
		XCA4	چرخه های تر و خشک شدن و غلظت زیاد کربن دی اکسید	- سطوحی که در معرض چرخه های تر و خشک شدن و هستند. - بتن در پالایشگاه ها نیروگاه های حرارتی، کارخانه های سیمان و آهک پزی که کربن دی اکسید در محیط آنها زیاد است. - بتن در شهرهای گرم و مرطوب، تونل های راه و راه آهن غیر برقی و پارکینگ ها بسته و طبقاتی.

ردیف	رده بندی	مشخصه رده	توصیف شرایط	تشریح نمونه‌هایی از شرایط محیطی مشابه با رده بندی
۵	بتن در معرض چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن و در محیط مرطوب قرار دارد	XFT0	درجه اشباع کم	- احتمال چند چرخه یخ‌زدن و آب شدن در هر سال وجود دارد.
		XFT1	درجه اشباع متوسط	- احتمال چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن در هر سال وجود دارد.
		XFT2	درجه اشباع زیاد	- احتمال چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن در اجزاء قائم وجود دارد.
		XFT3	درجه اشباع زیاد	- چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن در اجزاء قائم وجود دارد.
۶	بتن در معرض حملات سولفاتی قرار دارد، اما یون‌های کلرید قابل توجهی وجود ندارد	XS1	احتمال حملات سولفاتی متوسط	- بخش‌هایی از سازه بتنی که در معرض یون‌های سولفات موجود در آب و خاک مطابق جدول ۸-۶ قرار دارند.
		XS2	احتمال حملات سولفاتی شدید	- بخش‌هایی از سازه بتنی که در معرض یون‌های سولفات موجود در آب و خاک مطابق جدول ۸-۶ قرار دارند.
		XS3	احتمال حملات سولفاتی خیلی شدید	- بخش‌هایی از سازه بتنی که در معرض یون‌های سولفات موجود در آب و خاک مطابق جدول ۸-۶ قرار دارند.
۷	بتن در شرایط بروز واکنش قلیایی - سنگدانه قرار دارد	XAS1	واکنش ناشی از سنگدانه‌های سیلیسی	- بخش‌هایی از سازه بتنی که ممکن است با سنگدانه‌های سیلیسی واکنش‌زا و سیمان پرتلیا ساخته شده و دارای رطوبت باشند.
		XAS2	واکنش ناشی از سنگدانه‌های کربناتی	- بخش‌هایی از سازه بتنی که ممکن است با سنگدانه‌های کربناتی واکنش‌زا و سیمان پرتلیا ساخته شده و دارای رطوبت باشند.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۶ الزامات فنی و اجرایی برای تامین دوام بتن

ت ۴-۶ الزامات فنی و اجرایی برای تامین دوام بتن

۱-۴-۶ کلیات

ت ۱-۴-۶ کلیات

نفوذپذیری بتن، عامل اصلی موثر بر کاهش دوام و پایایی آن است. در ساخت بتن باید، با توجه به شرایط محیطی مکان طرح، تدابیری بکار برد که نفوذپذیری بتن کاهش یابد. از جمله این تدابیر می‌توان عوامل «الف» تا «پ» زیر را نام برد:

الف- بکار گیری مواد متشکله مناسب در بتن شامل: سیمان، مصالح سنگی، آب و مواد افزودنی؛

ب- انتخاب طرح مخلوط مناسب بتن بویژه مقدار مواد سیمانی و نسبت آب به مواد سیمانی؛

پ- دقت در اجرای ساخت بتن، شامل: تهیه، ریختن، متراکم کردن و عمل‌آوری آن.

برای افزایش پایایی بتن می‌توان نفوذپذیری آن را با رعایت موارد «الف» تا «ر» تقلیل داد:

الف- استفاده از سیمان مناسب؛

ب- استفاده از آب و سنگدانه‌های مناسب؛

پ- بهینه‌سازی عیار سیمان؛

ت- استفاده از نسبت جایگزینی مناسب مواد پوزولانی یا شبه سیمانی؛

ث- انتخاب صحیح و مناسب نسبت‌های مخلوط بتن؛

ج- استفاده از افزودنی‌های شیمیایی مانند روان‌کننده‌ها، مواد حباب‌هواساز و آب‌بند کننده‌ها، نم‌بند کننده‌ها و آب‌گریزها؛

چ- کاهش و محدود نمودن نسبت آب به مواد سیمانی (سیمان و پوزولان و مواد شبه‌سیمانی)؛

ح- رعایت محدودیت حداکثر دمای بتن در هنگام بتن‌ریزی؛

خ- دقت در حمل و ریختن و پرهیز از جداشدگی؛

د- تأمین حداکثر تراکم با وسایل و روش‌های مناسب؛

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ذ- عمل‌آوری دقیق و کافی با روش‌های مناسب؛
ر- ایجاد پوشش مناسب بر سطح بتن.

توجه شود رعایت این موارد بر اساس اهمیت مرتب نشده است؛ به‌طور مثال نسبت آب به مواد سیمانی می‌تواند اهمیت بیشتری داشته باشد. درحالی‌که رعایت بند «الف» در کاهش نفوذپذیری یون‌های کلرید موثر است، احتمال دارد بر کاهش نفوذپذیری در برابر آب یا هوا تاثیر چندانی نداشته باشد.

۲-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از یون‌های کلرید و آب دریا

ت ۲-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از یون‌های کلرید و آب دریا

۱-۲-۴-۶ کلیات

برای افزایش دوام سازه‌های بتن آرمه در برابر آسیب‌های ناشی از یون‌های کلرید در مناطق دریایی و غیر دریایی، لازم است تدابیری اتخاذ شود که در **بندهای ۳-۲-۴-۶ تا ۶-۲-۴-۶** ارایه شده است.

ت ۱-۲-۴-۶ کلیات

این دو شرایط محیطی، ممکن است دارای تفاوت‌هایی باشند، که در تفسیر هر بند به آن اشاره می‌شود.

۲-۲-۴-۶ الزامات روبرویی با آب دریا بسته به شرایط «الف» تا «پ» زیر می‌تواند مختلف باشد:

ت ۲-۲-۴-۶

الف- همانگونه که گفته شد حمله سولفاتی در این حالت بندرت رخ می‌دهد، و استفاده از سیمان‌هایی که C_3A آن محدود به ۱۰ درصد است، توصیه می‌شود.

در ناحیه پاشش ممکن است علاوه بر خطرات شیمیایی، مانند خوردگی میلگرد، افزایش حجم ناشی از تبلور نمک‌های کلریدی و سولفاتی باعث خرابی فیزیکی نیز شود.

الف- چرخه‌های تر و خشک شدن و یا یخ زدن و آب شدن ناحیه جزر و مدی و ناحیه پاشش می‌تواند سبب بروز هوازدگی، حمله سولفاتی، خوردگی آرماتور و فرسایش شود. در این موارد آسیب‌پذیری بتن قابل ملاحظه است و باید برای روبرویی با آن‌ها تدابیر مناسب به کار گرفته شود.

ب- بدلیل نفوذ سریع یون کلرید، شروع خوردگی در زمان کوتاه‌تری رخ می‌دهد، اما شدت خوردگی کاهش یافته و پیشرفت آن کند می‌شود و خطر خوردگی و خرابی بتن کاهش می‌یابد.

ب- در مواردی که بتن به‌طور کامل در آب قرار دارد، خطر یخ‌زدگی، علی‌رغم اشباع بتن، کمتر است و شدت خوردگی نیز به دلیل عدم دسترسی به اکسیژن کاهش می‌یابد، و لزومی به انجام عملیات اضافی نیست.

پ- تری و خشکی در این قسمت محتمل نیست و خرابی‌های فیزیکی نیز کمتر است، اما به هر حال نفوذ یون کلرید از طریق هوا یا از طریق حرکت نم مؤثنه می‌تواند به خوردگی میلگردها با سایر خرابی‌ها منجر شود.

پ- در قسمت‌های بالاتر از ناحیه پاشش، به دلیل عدم تر شدن بتن، خطر خرابی کمتر است، و لزومی به انجام عملیات اضافی نیست.

۳-۲-۴-۶ طرح مخلوط بتن

ت ۳-۲-۴-۶ طرح مخلوط بتن

در **جدول ۲-۶ تا جدول ۶-۶**، فرض بر آن است که آغاز خوردگی سازه در حدود ۲۵ سال و عمر آن در حدود ۳۰ سال باشد. بنابراین چنانچه نیاز به عمر بیشتری باشد، باید معیارهای مورد نظر را با توجه به طراحی دوام بر اساس عمر به صورت سخت‌گیرانه‌تر تغییر

الزامات مربوط به طرح مخلوط بتن برای شرایط محیطی کلریدی، مطابق **جدول ۲-۶** است. در کاربری این جدول باید به محدودیت‌های «الف» تا «ث» نیز توجه داشت:

متن اصلی

تفسیر/توضیح

الف - در محیط‌های دریایی آب‌شور و حاشیه آن، سیمان پرتلند باید بین ۶ تا ۱۰ درصد C_3A داشته باشد. همچنین استفاده از سیمان نوع ۵ برای بتن آرمه در شرایط حمله کلریدی مجاز نیست.

ب- سیمان‌های آمیخته شامل ترکیب سیمان پرتلند با مواد جایگزین سیمان، نظیر دوده سیلیس، سرباره، خاکستر بادی و پوزولان‌های طبیعی یا مصنوعی با حداقل مقدار: دوده سیلیس ۵ درصد، سرباره ۲۵ درصد، پوزولان طبیعی ۲۰ درصد، خاکستر بادی ۱۵ درصد، زئولیت و متاکائولن ۱۰ درصد، مناسب هستند. چنانچه از دوغاب دوده سیلیس یا موارد مشابه استفاده می‌شود، مقدار حداقل دوده سیلیس موجود در بتن باید از حداقل مقدار فوق تبعیت نماید.

پ- حداکثر مواد سیمانی به ۴۲۵ کیلوگرم در متر مکعب محدود می‌شود. در صورت نیاز به مواد سیمانی بیشتر، بویژه برای حداکثر اندازه‌های کوچکتر از ۲۰ میلی‌متر یا بتن‌های خودتراکم یا پاششی، باید اقدام‌های لازم به‌منظور جلوگیری از ترک‌خوردگی‌های ناشی از جمع‌شدن بر اثر خشک‌شدن و تنش‌های حرارتی ایجاد شده در قطعات حجیم، اعمال و کیفیت کار توسط مهندس مشاور تایید شود.

ت- حداقل و حداکثر مقادیر سیمان‌های ارایه شده در این جدول و بند «پ» بالا، برای حداکثر اندازه اسمی سنگدانه ۲۰ میلی‌متر است. در صورت کاهش حداکثر اندازه سنگدانه، می‌توان مقدار مواد سیمانی را افزایش داد. افزایش حداکثر اندازه سنگدانه در چنین شرایطی توصیه نمی‌شود.

ث- در صورت مصرف مواد حباب‌ساز، می‌توان حداقل رده بتن را ۵ مگاپاسکال کاهش داد، مشروط بر اینکه از رده C30 کمتر نشود.

داد. چنانچه رویارویی در سواحل دریای خزر مد نظر باشد، توصیه می‌شود یک درجه تخفیف در شرایط رویارویی جدول ۶-۲۰ الی جدول ۶-۶ در نظر گرفته شود.

الف - در مواردی که تنها احتمال رویارویی با کلرید وجود داشته باشد می‌توان از سیمان‌های پرتلند حاوی C_3A بیش از ۱۰ درصد نیز استفاده کرد (مانند کف‌سازی‌ها و پارکینگ‌ها).

ب- گاه دیده شده است که مصرف برخی مواد جایگزین سیمان به میزان کمتر از مقدار ذکر شده نتوانسته است از نفوذ یون کلرید جلوگیری کند، همچنین تجربه نشان می‌دهد که نفوذپذیری بتن در برابر یون کلرید، برای مقادیری کمتر از مقدار حداقل، ممکن است اثرات منفی نیز در پی داشته باشد. نمی‌توان از درون‌یابی برای تخمین میزان نفوذپذیری بتن بدون مواد جایگزین و دارای حداقل مواد جایگزین سیمان استفاده نمود. بعنوان مثال، چنانچه از ۲/۵ درصد دوده‌سیلیس به عنوان جایگزین سیمان استفاده شود، کیفیت نفوذپذیری بتن الزاماً در حد فاصل کیفیت بتن حاوی صفر و ۵ درصد دوده‌سیلیس قرار ندارد و حتی ممکن است از بتن حاوی صفر درصد دوده‌سیلیس نیز، در برابر یون کلرید، نفوذپذیرتر باشد.

پ- بدیهی است در بتن‌های خودتراکم یا بتن‌های پاششی با حداکثر اندازه کوچکتر از ۲۰ میلی‌متر نیاز به افزایش مواد سیمانی به ویژه برای نسبت‌های آب به مواد سیمانی کم، وجود دارد. به هر حال مشکلات ناشی از افزایش مواد سیمانی و حجم خمیر سیمان باید به حداقل برسد تا به دوام بتن لطمه نزنند. نفوذ یون کلرید معمولاً از خمیر سیمان یا ناحیه انتقال انجام می‌شود و جمع‌شدگی بتن نیز به نوعی حجم خمیر سیمان و عیار مواد سیمانی آن ارتباط دارد. گرمائزانی نیز با افزایش عیار مواد سیمانی رابطه مستقیم دارد که به ایجاد تنش‌های حرارتی منجر می‌شود.

ت- پیشنهاد می‌شود برای بتن‌های معمولی حداقل و حداکثر مجاز مواد سیمانی با حداکثر اندازه ۱۲/۵ میلی‌متر، به میزان ۲۵ کیلوگرم، و برای حداکثر اندازه ۹/۵ میلی‌متر به میزان ۵۰ کیلوگرم، افزایش یابد.

ث - در جدول ۶-۲۰ در شرایطی که مصرف مواد جایگزین سیمان اجباری نیست، در صورتی که از مواد حباب‌ساز استفاده شود می‌توان حداکثر اندازه سنگدانه یا نسبت آب به مواد سیمانی را

متن اصلی

تفسیر/توضیح

افزایش داد. به هر حال افزایش حداکثر اندازه سنگدانه در چنین شرایطی نیز توصیه نمی‌شود.

۴-۲-۴-۶ حداکثر یون‌های کلرید مجاز در بتن

به منظور حفاظت میلگردها در برابر خوردگی، حداکثر کلرید قابل حل در «آب» و یا در «اسید»، در بتن سخت شده ۲۸ روزه نباید از مقادیر حداکثر مجاز در **جدول ۳-۶** تجاوز کند. محدودیت‌های این جدول مربوط به سازه‌های بتن آرمه در حال ساخت است. در بتن غیر مسلح و یا در بتن‌های تعمیراتی این محدودیت‌ها کاربرد ندارد.

ت ۴-۲-۴-۶ حداکثر یون‌های کلرید مجاز در بتن

یون‌های کلرید بتن سخت شده باید از نمونه پودری درون بتن به دست آید. در شرایطی که انجام آزمایش فوق، امکان پذیر نباشد، می‌توان مقدار یون‌های کلرید اجزا تشکیل دهنده بتن شامل، سیمان، آب، مواد افزودنی شیمیایی و معدنی و سنگدانه، را به دست آورد و مجموع آن را بر حسب درصد وزنی سیمان محاسبه و با مقادیر کلرید محلول در **اسید جدول ۳-۶** مقایسه نمود. مقادیر حداکثر مجاز یون‌های کلرید بر حسب درصد وزنی سیمان آمده است. در صورتی که قرار باشد مقادیر یون‌های کلرید بر حسب وزن بتن تعیین شود، باید مقدار سیمان بر حسب کیلوگرم بر هر مترمکعب را بر وزن مخصوص بتن سخت شده خشک تقسیم کرد و مقدار حاصل را در مقدار یون‌های کلرید بر حسب وزن سیمان ضرب نمود. برای مثال چنانچه مقدار سیمان بتن ۳۷۵ کیلوگرم بر مترمکعب و وزن مخصوص بتن خشک سخت شده، ۲۲۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب باشد، برای محاسبه درصد یون‌های کلرید نسبت به بتن باید درصد یون‌های کلرید نسبت به وزن سیمان را بر عدد ۶ تقسیم نمود.

جدول ۲-۶ ضوابط طرح مخلوط بتن برای شرایط محیطی در معرض یون‌های کلرید

طبقه بندی	دسته بندی	نوع سیمان انتخابی	حداقل مقدار مواد سیمانی، کیلوگرم در متر مکعب	حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی	حداقل رده بتن
۱	XCD1 XCS1	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I - SR10 و سایر سیمان‌های آمیخته	۳۲۵	۰/۵	C30
۲	XCD2 XCD3 XCS2	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I - SR10 و سایر سیمان‌های آمیخته	۳۲۵	۰/۴۵	C35
۳	XCD4 XCS3	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I - SR10 با مواد پوزولانی یا سرباره یا سیمان‌های آمیخته	۳۵۰	۰/۴۰	C35
۴	XCS4	سیمان پرتلند نوع (۱) و (۲) و CEM I - SR10 با مواد پوزولانی یا سرباره یا سیمان‌های آمیخته	۳۷۵	۰/۳۷	C40

جدول ۳-۶ حداکثر مجاز یون‌های کلرید در بتن آرمه از نظر خوردگی میلگردها

نسبت کلرید به مواد سیمانی بر حسب درصد وزنی		شرایط محیطی در زمان بهره‌برداری	
قابل حل در آب	قابل حل در اسید	استاندارد ملی ۸۹۴۷	استاندارد ملی ۸۹۴۶
۰/۰۸	۰/۱	در معرض رطوبت و کلریدها، مطابق رده XCS4, XCS3, XCD4	
۰/۱	۰/۱۳	در معرض رطوبت و کلریدها، مطابق رده XCS2, XCS1, XCD3, XCD2, XCD1	
۰/۱۵	۰/۲۰	در معرض رطوبت بدون تماس با یون‌های کلرید	
۰/۳۰	۰/۴۰	در محیط خشک یا محافظت شده در مقابل رطوبت	

متن اصلی**تفسیر/توضیح**

۶-۴-۵ آزمایش‌ها و محدودیت‌های مربوط به نفوذپذیری آب و یون‌های کلرید

ت ۶-۴-۵ آزمایش‌ها و محدودیت‌های مربوط به نفوذ پذیری آب و یون‌های کلرید

آزمایش‌های رایج برای تعیین نفوذپذیری آب و یون‌های کلرید همراه با الزامات نتایج آن‌ها در **جدول ۶-۴** ارائه شده است. در کاربرد این جدول باید به محدودیت‌های بندهای «الف» تا «پ» زیر توجه داشت:

الف - سن آزمایش‌های فوق ۲۸ روز در نظر گرفته شده است. چنانچه از سیمان‌های آمیخته یا مواد پودری معدنی جایگزین سیمان به جز دوده سیلیس استفاده می‌شود، اجازه داده می‌شود تا با نظر مهندس مشاور و با توجه به میزان کندی پیشرفت هیدراته شدن مواد مکمل سیمان، آزمایش‌های فوق در سن ۵۶ یا ۹۰ روز انجام شود و از معیارهای مربوط به ۲۸ روز استفاده شود.

ب- انجام آزمایش‌های شماره ۱ یا ۲، جذب آب و عمق نفوذ آب، برای طرح مخلوط به همراه حداقل دو آزمایش از ردیف‌های ۳ تا ۶ در شرایط رویارویی ستون‌های ۲، ۳ و ۴ الزامی است. در مورد ستون ۱ علاوه بر آزمایش ردیف‌های ۱ یا ۲، صرفاً انجام یکی آزمایش‌های ردیف‌های ۵ و ۶، لازم است.

پ- برای کنترل بتن در کارگاه، انجام آزمایش ردیف ۱ به همراه حداقل یکی از آزمایش‌های ردیف‌های ۳ تا ۶ ضرورت دارد. در مورد شرایط رویارویی ستون ۱، صرفاً می‌توان از آزمایش ردیف ۱ استفاده نمود، هر چند توصیه می‌شود یکی از آزمایش‌های ۵ یا ۶ نیز انجام شود. در شرایط جزر و مد یا پاشش آب دریا و یا تا فاصله ۱۰۰۰ متری از ساحل، آزمایش ردیف ۱ به همراه حداقل دو آزمایش از بین آزمایش‌های ردیف ۳ تا ۶ اجباری است.

۶-۴-۶ پوشش بتنی روی میلگردها

ت ۶-۴-۶ پوشش بتنی روی میلگردها

۶-۴-۶-۱ پوشش بتنی روی میلگردها برابر با حداقل فاصله بین سطح بتن تا نزدیک‌ترین رویه میلگرد، اعم از طولی، عرضی یا سیم آرماتوربندی، است.

ت ۶-۴-۶-۱ در صورتی که بتن دارای سطح فرورفته و برجسته (نقش‌دار یا دارای شکستگی) باشد، ضخامت پوشش باید از عمق فرورفتگی‌ها اندازه‌گیری شود.

جدول ۴-۶ مقادیر مجاز مشخصه از آزمایش های نفوذ و دوام بتن برای تامین پایایی بتن آرمه

محدوده مجاز مقادیر مشخصه (دوام)				رده بندی شرایط محیطی	آزمایش
۴	۳	۲	۱		
XCS4	XCS3 و XCD4	XCD2 و XCS2 و XCD3	XCD1 و XCS1		
۲/۰	۲/۵	۳	۳/۵		۱- حداکثر جذب آب نیم ساعته، استاندارد ملی ۱۶۰۸-۱۲۲، درصد
۲۰	۳۰	۴۵	۶۰		۲- حداکثر عمق نفوذ آب تحت فشار، استاندارد ملی ۵-۳۲۰۱، میلی متر
					۳- حداکثر مقاومت در برابر نفوذ یون کلرید به روش الکتریکی (RCPT)، استاندارد ملی ۲۰۷۹۳، کولمب
۱۵۰۰	۲۵۰۰	۳۵۰۰	-		۴- حداکثر مقدار مهاجرت کلرید RCMT
۰/۰۲	۰/۰۳	۰/۰۴۵	-		روش الف) استاندارد ملی ۲۱۴۷۹، میلی متر بر ولت. ساعت
۶e ^{-۱۲}	۱۲e ^{-۱۲}	۱۸e ^{-۱۲}	-		روش ب) استاندارد ملی ۲۱۴۷۹، متر مربع بر ثانیه
۱۷۵	۱۲۵	۱۰۰	۷۵	(۱)	۵- حداقل مقاومت ویژه الکتریکی چهار نقطه ای ونر، AASHTO T 358، اهم-متر
۸	۱۲	۱۵	۲۰	(۲)	۶- حداکثر هدایت ویژه الکتریکی استاندارد ملی ۱۵۴۲۸، میلی زیمنس بر متر
(۱) مقاومت های ویژه الکتریکی چهار نقطه ای ونر برای آزمونه های استوانه ای ۱۵۰*۳۰۰ میلی متر است، در صورتی که از استوانه ۱۰۰*۲۰۰ میلی متر استفاده شود، معیارهای مندرج در جدول باید در ۱/۲۵ ضرب شود.					
(۲) مقاومت ویژه الکتریکی حجمی، با هدایت ویژه الکتریکی بتن (ردیف ۶) رابطه معکوس دارد. بنابراین چنانچه معکوس هدایت ویژه الکتریکی در عدد ۱۰۰۰ ضرب شود، مقدار مقاومت ویژه الکتریکی حجمی بتن بر حسب اهم - متر به دست می آید که معمولاً در حدود دو سوم مقاومت ویژه الکتریکی چهار نقطه ای ونر است.					

تفسیر/توضیح

ت ۴-۶-۲-۶-۲ بدیهی است با توجه به ضخامت پوشش بتنی موجود در تیرچه های سقف های تیرچه بلوک، و مشابه آن نمی توان از آن ها در مناطق خورنده کلریدی (مانند حاشیه دریای عمان و خلیج فارس) با توجه به شرایط محیطی حاکم و پوشش های موجود بر روی تیرچه، استفاده نمود مگر اینکه نوع تیرچه و پوشش های آن تغییر یابد و ضوابط جدول ۲-۶ الی جدول ۵-۶ برای شرایط محیطی موجود رعایت شود.

در مواردی که از نرم افزارها یا مدل های طراحی بر اساس دوام استفاده می شود، ضخامت پوشش بدست آمده از آن ها باید ملاک عمل قرار گیرد.

ت ۴-۶-۲-۴-۳ برای این منظور می توان از موادی مانند رزین اپوکسی یا رزین اپوکسی غنی شده با روی، استفاده نمود. همچنین می توان با آغشته کردن سطوح نمایان فولاد با گریس یا مواد قیری یا قطرانی و پوشاندن آن ها در لفافه های پلاستیکی، تا حدودی از خوردگی آن ها جلوگیری نمود.

متن اصلی

۴-۶-۲-۴-۶ ضخامت پوشش بتنی میلگردها با توجه به شرایط محیطی و نوع عضو مورد نظر نباید از مقادیر داده شده در جدول ۵-۶ و محدودیت های بندهای «الف» و «ب» زیر کمتر باشد:

الف- قطر میلگردها؛

ب- چهار سوم بزرگ ترین اندازه اسمی سنگدانه ها.

۴-۶-۲-۴-۳ میلگردها و تمام قطعات و صفحه های فولادی پیش بینی شده برای توسعه آتی ساختمان باید به نحو مناسبی در مقابل خوردگی محافظت شوند.

۴-۶-۲-۴-۴ در تمام موارد، ضخامت پوشش، نباید از ضوابط مربوط به محافظت در برابر حریق، موضوع مبحث سوم مقررات ملی ساختمان، کمتر انتخاب شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ۵-۶ مقادیر حداقل ضخامت پوشش بتن روی میلگردها در شرایط محیطی خورنده کلریدی، میلی‌متر

نوع عضو	نوع شرایط محیطی			
	(۱)	(۲)	(۳)	(۴)
	XCD1 XCS1	XCS2 XCD2 XCD3	XCS3 XCD4	XCS4
تیرها اصلی، ستون‌ها و دیوارها	۴۵	۵۰	۶۰	۷۵
دال‌ها و تیر فرعی، تیرچه	۳۵	۴۰	۵۰	۶۰
پوسته‌ها و صفحات پلیسه‌ای	۳۰	۳۵	۴۵	۵۵
شالوده‌ها	۵۰	۶۰	۷۵	۹۰

- در مواردی که حفاظت‌های سطحی بتن با مواد مناسب انجام شود، مقادیر پوشش بتنی را می‌توان کاهش داد. میزان کاهش، باید بر اساس نوع پوشش و نتایج مطالعات آزمایشگاهی بدست آید.

- اگر رده بتن ۵ مگا پاسکال بیش از حداقل رده مندرج در **جدول ۲-۶** باشد می‌توان حداقل میزان پوشش را ۵ میلی‌متر کاهش داد.

- برای میلگرد با قطر بیش از ۳۶ میلی‌متر، مقادیر پوشش باید ۱۵ درصد اضافه شود.

- حداکثر مقدار پوشش روی میلگرد نباید از ۱/۱۵ برابر مقدار «حداقل»، بیشتر شود.

۵-۶-۲-۴-۶ جنس «فاصله نگهدار» یا لقمه‌ها باید ترجیحا از نوع بتنی باشد. کیفیت بتن یا ملات بکار رفته باید مشابه بتن اصلی در نظر گرفته شود.

ت ۵-۶-۲-۴-۶ در مواردی که شرایط روبروئی، از نوع حاد مانند XCS4، XCS3، XCD4 نمی‌باشد، می‌توان از فاصله نگهدار پلیمری با استحکام کافی استفاده نمود.

۳-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از کربناته شدن

ت ۳-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر خوردگی ناشی از کربناته شدن

۱-۳-۴-۶ در قطعات بتن‌آرمه برای جلوگیری از خوردگی آرماتورها باید الزامات **جدول ۶-۶** رعایت شود. اعداد این جدول شامل قطعات حاوی آرماتورهای خاص مانند آرماتور زنگ‌نزن و یا دارای پوشش حفاظتی نمی‌شود، در چنین مواردی باید با انجام آزمایش‌های خاص بر روی مصالح از عملکرد مناسب آن‌ها اطمینان حاصل شود.

ت ۱-۳-۴-۶ مشخصات بتن و مقادیر حداقل مقاومت برای تامین دوام در برابر خوردگی میلگرد ناشی از کربناته شدن برای عمر ۱۰۰ سال و سنگدانه‌های معمولی با حداکثر اندازه ۲۰ میلی‌متر داده شده است.

۲-۳-۴-۶ در مواردی که از مواد جایگزین سیمان برای ساخت بتن استفاده می‌شود، مقدار سیمان معادل را باید با استفاده از رابطه (۱-۶) و **جدول ۷-۶** بدست آورد و سپس با الزامات **جدول ۶-۶** مقایسه نمود.

$$(1-6) \quad k \times \text{مقدار مواد افزودنی} + \text{مقدار سیمان} = \text{مقدار سیمان معادل}$$

جدول ۶-۶ ضوابط مخلوط بتن برای شرایط محیطی خوردگی ناشی از کربناته شدن برای بتن معمولی

شرایط محیطی	پوشش روی میلگرد، میلی متر							
	۶۰	۵۵	۵۰	۴۵	۴۰	۳۵	۳۰	۲۵
XCA1	C20	C20	C20	C20	C20	C20	C20	C25
	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۵۵
XCA2	C25	C25	C25	C25	C25	C25	C30	-
	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۶۰	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۰	-
XCA3	C25	C25	C25	C25	C30	C30	-	-
	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۰	۰/۵۰	-	-
XCA4	C25	C25	C25	C25	C30	C35	-	-
	۰/۵۵	۰/۵۵	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۴۵	۰/۴۵	-	-

- رواداری منفی مجاز ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها حداکثر (۱۰-) میلی متر است. همچنین با افزایش مقدار پوشش روی میلگرد بیش از ۶۰ میلی متر، تغییری در مشخصات مخلوط بتن داده نمی شود.

- حداقل مقدار مواد سیمان به کیلوگرم در متر مکعب بیان شده است.

جدول ۷-۶ ضریب اصلاح k مقدار سیمان با در نظر گرفتن مواد جایگزین سیمان

نوع ماده جایگزین سیمان	حداکثر درصد جایگزینی نسبت به مواد سیمانی	ضریب اصلاح k	استاندارد ملی یا بین المللی
پوزولان طبیعی	۲۵	۰/۴	۳۴۳۲ و ۳۴۳۳
دوده سیلیس	۱۰	۲/۰	۱۳۲۷۸
سرپاره کوره آهن گدازی	۵۰	۰/۶	۳۵۱۷
خاکستر بادی	۲۵	۰/۴	EN 450-1

حداکثر میزان جایگزینی ژئولیت ۱۵ درصد و متاکائولن ۲۰ درصد توصیه می شود. در مورد ضریب اصلاح k این مواد اطلاعات دقیقی در دست نیست.

متن اصلی

الف- در صورتی که حداکثر نسبت جایگزینی پوزولان طبیعی یا خاکستر بادی به مجموع وزن مواد سیمانی کمتر از ۲۵ درصد باشد، مقدار ضریب اصلاح k، ۰/۴ در نظر گرفته می شود. در نسبت های جایگزینی بیش از ۲۵ درصد، از اثر مازاد بر ۲۵ درصد مواد پوزولانی مذکور صرف نظر می شود.

ب- مقدار ضریب اصلاح k برای دوده سیلیس برابر با ۲/۰ است. باید حداکثر نسبت دوده سیلیس به مواد سیمانی ۱۰ درصد در نظر گرفته شود و از اثر مازاد بر ۱۰ درصد دوده سیلیس به عنوان ماده جایگزین سیمان صرف نظر شود.

پ- ضریب اصلاح k برای سرپاره کوره آهن گدازی باید ۰/۶ در نظر گرفته شود و حداکثر مقدار سرپاره نسبت به مواد سیمانی برابر ۵۰ درصد منظور شود و از اثر مقادیر بیشتر سرپاره صرف نظر می شود.

تفسیر/توضیح

متن اصلی

تفسیر/توضیح

۴-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر حمله سولفات‌ها

۱-۴-۴-۶ سازه‌های بتنی در تماس با یون‌های سولفات، به درجات مختلف، ممکن است مورد حمله سولفاتی قرار گیرند. منشاء این یون‌ها ممکن است خاک، آب زیرزمینی، آب دریا، پساب‌های صنعتی و غیره باشد. در چنین شرایطی هر سازه بتنی باید بررسی و ارزیابی شود.

ت ۴-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر حمله سولفات‌ها

ت ۱-۴-۴-۶ برای وقوع حمله سولفاتی نیاز به رطوبت وجود دارد. بنابراین صرف وجود سولفات در خاک نمی‌تواند به حمله مخرب به بتن منجر شود. بدیهی است نشست آب به درون زمین یا ایجاد نم موئینه می‌تواند شرایط حمله سولفاتی را فراهم کند. هنگامی که تنها بخشی از سازه مدفون بوده و یا در تماس با خاک و یا آب سولفات‌دار باشد، تبخیر مستمر آب می‌تواند منجر به باقی ماندن غلظت بسیار زیادی از یون‌های سولفات در بتن شود. در نتیجه احتمال وقوع حمله سولفاتی شدید با وجود غلظت نه چندان زیاد یون‌های سولفات موجود در خاک وجود دارد.

جاری بودن آب سطحی یا زیرزمینی می‌تواند حمله سولفاتی شدیدتری نسبت به آب ساکن دارای همان غلظت یون‌های سولفات ایجاد کند. در این حالت می‌توان شرایط شدیدتری را برای حمله سولفاتی در **جدول ۸-۶** در نظر گرفت.

ت ۲-۴-۴-۶ نم موئینه حاوی سولفات می‌تواند از درون بتن بیرون از خاک یا آب، بالا آمده و حمله سولفاتی خود را به انجام رساند. این ارتفاع می‌تواند در بتن حتی تا یک متر نیز برسد.

۲-۴-۴-۶ سازه بتنی که در بالای سطح آب زیرزمینی قرار دارند نیز ممکن است در اثر حرکت رو به بالای یون‌های سولفات از فضاهای موئینه خاک در معرض حمله سولفاتی قرار گیرند. این نوع سازه‌ها نیز باید در ارتباط با این حمله‌ها بررسی شوند و حداقل رده شرایط محیطی مرتبط با خاک و آب را برآورده نمایند.

ت ۳-۴-۴-۶ برای حمله توام سولفات و کلرید به **بند ۳-۲-۴-۶ الف** مراجعه شود. در مواردی که سولفات به همراه مقدار قابل توجهی از کلرید وجود داشته باشد، انبساط ناشی از حمله سولفاتی با حضور کلرید کاهش می‌یابد، و خطر ترک خوردگی نیز کم می‌شود.

۳-۴-۴-۶ برای بتن‌های در معرض خطر حمله سولفاتی، باید حداقل رده بتن، نوع مواد سیمانی، حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی مطابق **جدول ۸-۶** باشد. الزامات این جدول برای حمله توأم سولفات و کلرید، به‌ویژه در آب شور دریا یا آب‌های زیرزمینی و خاک‌های شور کاربردی ندارد.

برای مثال در آب شور خلیج فارس و دریای عمان که غلظت سولفات (SO_4) حدود ۳۰۰۰ تا ۳۵۰۰ میلی‌گرم در لیتر است، برای مقابله با حمله سولفاتی نیازی به سیمان‌های با مقاومت زیاد در برابر سولفاتی‌ها مانند سیمان پرتلند نوع پنج نیست. همچنین در بتن مسلح اولویت با مقابله با خوردگی میلگرد است و بدین ترتیب نباید از سیمان‌هایی شبیه سیمان پرتلند نوع پنج که دارای C_3A کمتر از ۵ درصد می‌باشند استفاده نمود.

جدول ۸-۶ الزامات مخلوط بتن در برابر یون های سولفاتی

شرایط محیطی	مقدار یون سولفات (SO ₄) محلول در آب موجود در خاک (% وزنی) (۱)	مقدار یون سولفات (SO ₄) در آب، میلی گرم بر لیتر (۱)	نوع مواد سیمانی		حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی	حداقل رده بتن (۲)
			سیمان های پرتلند	سیمان های آمیخته متوسط (۳)		
X0	> ۰/۱	> ۱۵۰	-	-	-	C20
XS1	$SO_4^{2-} \geq 0.10$	$SO_4^{2-} \geq 150$ یا آب دریا	نوع ۲ (۵،۴)	با مقاومت سولفاتی متوسط (۳)	۰/۵۰	C25
XS2	$SO_4^{2-} \geq 0.20$	$SO_4^{2-} \geq 1500$	نوع ۵ (۵)	با مقاومت سولفاتی زیاد (۳)	۰/۴۵	C30
گزینه ۱ XS3	< ۲/۰۰	< ۱۰۰۰۰	نوع ۵ + پوزولان یا سرباره (۶)	با مقاومت سولفاتی زیاد + پوزولان یا سرباره (۶،۳)	۰/۴۵	C30
گزینه ۲	< ۲/۰۰	< ۱۰۰۰۰	نوع ۵ (۷)	با مقاومت سولفاتی زیاد (۳)	۰/۴۰	C35

- (۱) روش های تعیین یون سولفات در آب یا خاک در **بندهای ۴-۴-۴-۶ و ۵-۴-۴-۶** گفته شده است.
- (۲) رعایت این محدودیت برای بتن های سبکدانه الزامی است. زیرا کنترل نسبت آب به مواد سیمانی عملاً در بتن های سبکدانه میسر نمی شود. هرچند برای بتن معمولی نیز توصیه می شود.
- (۳) مقاومت سولفاتی متوسط و زیاد در **جدول ۹-۶** ارایه شده است.
- (۴) برای آب های شور استفاده از سیمان پرتلند نوع ۲ دریایی یا همه سیمان های پرتلند با C₃A کمتر از ۱۰ درصد مجاز است. در این حالت باید به **جدول ۲-۶** الی **جدول ۵-۶** مراجعه شود.
- (۵) انواع دیگر سیمان پرتلند مانند نوع ۱، ۲، ۳ و ۴ نیز می توانند به کار روند در صورتی که برای رده XS1، C₃A آن ها کمتر از ۸ درصد و برای XS2، C₃A آن ها کمتر از ۵ درصد باشد.
- (۶) مقدار مواد مکمل سیمانی می تواند بر اساس سوابق موجود برای بهبود خاصیت ضد سولفاتی بودن سیمان پرتلند نوع ۵ به کار رود. همچنین می توان با توجه به انبساط ملات آن در آزمایش استاندارد ملی ۱۷۱۰۷ طبق **جدول ۹-۶** مقدار و نوع مواد مکمل را تعیین نمود.
- (۷) اگر از سیمان پرتلند نوع ۵ یا هر سیمان پرتلند دیگری بعنوان تنها ماده سیمانی استفاده شود، انبساط آن طبق استاندارد ملی ۱۱۷۹۰ در طی ۱۴ روز باید کمتر از ۰/۰۴ درصد باشد.

جدول ۹-۶ الزامات ترکیبات مواد سیمانی برای مقاومت در برابر حمله سولفاتی

رده رده یاروئی	رده مقاومت سولفاتی	حداکثر درصد انبساط در آزمایش استاندارد ملی ۱۷۱۰۷		
		۱۸ ماه	۱۲ ماه	۶ ماه
XS1	کم	-	-	۰/۱۰
XS2	متوسط	-	۰/۱۰ (۱)	۰/۰۵
XS3	گزینه ۱	۰/۱۰	-	-
	گزینه ۲	-	۰/۱۰ (۱)	۰/۰۵

(۱) انبساط ۱۲ ماهه زمانی اندازه گیری می شود که انبساط ۶ ماهه از حد مجاز، بیشتر شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۴-۴-۶ بمنظور تعیین سولفات محلول در آب موجود در خاک و همچنین سولفات محلول در اسید، می توان از استاندارد ملی ۱۲۸۲۷ نیز استفاده کرد.

ت ۵-۴-۴-۶ استاندارد ملی ایران به شماره ۲۳۵۳ مربوط به آب با مقادیر سولفات بین ۵ تا ۴۰ میلی گرم در لیتر است. استاندارد ملی ایران ۱۳۶۴۷ برای آب هایی با سولفات ۳۰ تا ۳۰۰ میلی گرم بر لیتر و سولفات های بیشتر با دقت کمتر تا ۱۰۰۰ میلی گرم و استاندارد ملی ۱۲۳۰۰-۱ برای سولفات های بیشتر از ۰/۱ میلی گرم بر لیتر

متن اصلی

۴-۴-۴-۶ مقدار یون سولفات محلول در آب موجود در خاک باید بر اساس روش استاندارد ASTM C1580 تعیین شود.

۵-۴-۴-۶ مقدار یون سولفات موجود در آب کم سولفات زیرزمینی باید بر اساس روش استاندارد ملی ۲۳۵۳ و برای آب های زیرزمینی با سولفات متوسط تا زیاد مطابق استانداردهای ملی ۱۳۶۴۷ و ۱۲۳۰۰-۱ و برای آب دریا یا

متن اصلی

آب‌های شور و غیر شرب، مطابق با استاندارد ASTM D4130 تعیین شود.

۶-۴-۴-۶ انواع سیمان‌های آمیخته، ترکیب از انواع سیمان‌های پرتلند با مقادیر مناسبی از افزودنی‌های معدنی نظیر دوده سیلیسی، خاکستر بادی نوع F، سرباره، انواع پوزولان‌های طبیعی و غیره در صورت برآورده کردن ضوابط مندرج در جدول ۹-۶ می‌تواند در ردیف سیمان‌های مقاوم برابر سولفات با رده‌های مقاومتی مختلف قرار گیرد.

۶-۴-۴-۶ استفاده از سیمان‌های پرتلند آهکی و یا بتن حاوی پرکننده‌های معدنی مانند کربنات کلسیم و یا کربنات منیزیم در شرایط محیطی، رده‌های XS1، XS2 و XS3 در هوای سرد و برای رده‌های XS2 و XS3 در شرایط محیطی معتدل و گرم مجاز نیست.

۶-۴-۴-۶ به دلیل احتمال تشدید حمله سولفاتی، استفاده از کلرید کلسیم، سایر تندگیرکننده‌های حاوی نمک‌های کلسیمی و یا هر نوع افزودنی شیمیایی حاوی کلرید در شرایط محیطی رده‌های XS2 و XS3 مجاز نیست.

۶-۴-۴-۶ علاوه بر حمله سولفاتی بیرونی که در آن یون‌های سولفات از محیط خارج وارد بتن شده و موجب خرابی می‌شوند، نوع خاصی از حمله سولفاتی داخلی وجود دارد که در اثر انبساط ناشی از تشکیل اترینگایت در بتن سخت‌شده به وجود می‌آید. این پدیده به تشکیل تاخیری اترینگایت موسوم است. به منظور جلوگیری از وقوع این نوع خرابی، کنترل میزان سولفات موجود در مخلوط بتن اولیه و نیز عدم عمل‌آوری حرارتی بتن در دماهای بالای ۷۰ درجه سلسیوس ضروری است.

تفسیر/توضیح

کاربرد دارد. همچنین استاندارد ASTM D4130 مربوط به آب‌های شور، آب دریا و آب‌غیر شرب با مقادیر یون‌های سولفات بیش از ۲۵ میلی‌گرم در لیتر است.

۶-۴-۴-۶ در مناطق سرد، حمله سولفاتی ممکن است به صورت نوع خاص و فوق‌العاده شدیدی بروز نماید که با عنوان حمله سولفاتی تومازایتی شناخته می‌شود.

۶-۴-۴-۶ در آزمایش استاندارد ASTM C1038 باید نشان داده شود که انبساط ۱۴ روزه ناشی از وجود SO_3 سیمان کمتر از ۰/۰۲ درصد است. برای سیمان‌های آمیخته هنوز از آزمایش ASTM C 265 استفاده می‌شود.

در استاندارد ASTM C33 مقدار مجاز برای سولفات سنگدانه‌ها ارایه نشده‌است، اما در استاندارد ملی ۳۰۲ ایران حد ۰/۴ درصد قید شده است که معمولاً مانع حمله سولفاتی داخلی می‌شود. استفاده از مواد پوزولانی و سرباره‌ایی می‌تواند پدیده تشکیل اترینگایت تاخیری را کم کند و دمای مجاز عمل‌آوری را تا حدود ۸۵ درجه سلسیوس افزایش دهد. در این حالت مصرف حداقل ۲۵ درصد خاکستر بادی نوع F یا ۳۵ درصد خاکستر بادی نوع C یا ۳۵ درصد سرباره یا ۱۰ درصد متاکائولن، همچنین ترکیب ۵ درصد دوده سیلیسی با ۲۰ درصد خاکستر بادی نوع F یا ۲۵ درصد سرباره، توصیه می‌شود. استفاده از سیمان‌های ضد سولفات با قلیایی کم و ریزی کمتر از ۴۲۰ متر مربع بر کیلوگرم و سیمان‌های با مقاومت یک روزه کمتر از ۲۰ مگاپاسکال می‌تواند زمینه برای بالا بردن دمای عمل‌آوری تا حد ۸۵ درجه سلسیوس فراهم نماید.

متن اصلی

۱۰-۴-۴-۶ حمله سولفاتی گاه بصورت فیزیکی از طریق افزایش حجم ناشی از تبلور نمک‌ها در محیط‌های خشک یا نسبتاً خشک دیده می‌شود. در این مورد سطح بتن مجاور با هوا دچار آسیب و خرد شدگی تدریجی می‌شود. کاهش نسبت آب به مواد سیمانی به کمتر از ۰/۴ و همچنین استفاده از سیمان‌های پرتلند به جای سیمان‌های آمیخته برای مقابله با این نوع حمله توصیه می‌شود.

تفسیر/توضیح

ت ۱۰-۴-۴-۶ علاوه بر سولفات‌ها (بویژه سولفات سدیم) برخی مواد مانند نمک طعام و یا کربنات سدیم نیز باعث چنین تخریبی می‌شود. راهکار جداسازی بتن از املاح خاک یا آب مانند استفاده از پوشش‌های محافظ یا از بین برنده موئینگی نیز توصیه می‌شود.

۵-۴-۶ الزامات دوام بتن در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

۱-۵-۴-۶ چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن در بتن می‌تواند منجر به ترک‌خوردگی و فروپاشی بتن شود. برای کاهش آسیب دیدگی ناشی از این پدیده باید الزامات عملکردی و تجویزی **جدول ۱۰-۶** و **جدول ۱۱-۶** رعایت شود.

ت ۵-۴-۶ الزامات دوام بتن در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

ت ۱-۵-۴-۶ ضریب دوام به کمک آزمایش استاندارد ملی ۱۹۲۲۷ در ۳۰۰ چرخه بدست می‌آید. طراح پروژه می‌تواند، در صورت نیاز، حداقل ضریب دوام را مشخص نماید. معمولاً بسته به اهمیت پروژه این مقدار ۶۰ تا ۸۰ درصد در نظر گرفته می‌شود.

۲-۵-۴-۶ برای ارزیابی دوام بتن در برابر چرخه‌ها یخ‌زدن و آب‌شدن می‌توان از آزمایش استاندارد ملی ۱۹۲۲۷ استفاده نمود. در صورتی که نتایج آزمایش حداقل ضریب دوام مشخصات فنی پروژه را برآورده نماید، می‌توان الزامات تجویزی را نادیده گرفت.

جدول ۱۰-۶ الزامات بتن در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

شرایط محیطی	حداقل درصد حباب هوای کل مورد نیاز	حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی	حداقل رده بتن
XFT0	-	۰/۵۵	C25
XFT1	-	۰/۵۵	C25
XFT2	طبق جدول ۱۱-۶	۰/۴۵	C30
XFT3	-	۰/۴۰	C35

جدول ۱۱-۶ مقدار کل حباب‌های هوا برای بتن مقاوم در رو یاروئی با چرخه‌های یخ‌زدن و آب شدن

مقدار درصد حباب هوا در شرایط محیطی (۱)	حداکثر اندازه اسمی سنگدانه (میلی‌متر)
XFT1	XFT2 و XFT3
۶	۷/۵
۵/۵	۷
۵	۶
۴/۵	۶
۴/۵	۵/۵
۴	۵
۳/۵	۴/۵

۱- برای رواداری مقدار حباب هوا در طرح مخلوط و در محل مصرف به فصول کیفیت بتن و کنترل و پذیرش بتن مراجعه شود.

متن اصلی

۳-۵-۴-۶ برای ارزیابی دوام در برابر چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن به همراه نمک‌های یخ‌زدا می‌توان از آزمایش استاندارد ملی ۱۷۰۴۱ و آزمایش پوسته‌شدگی پیوست «ت» استاندارد ملی ۱۲۷۲۸ استفاده نمود. در صورتی که نتایج آزمایش حداکثر درجه یا مقدار پوسته‌شدگی مشخصات فنی پروژه را برآورده نماید، می‌توان الزامات تجویزی را نادیده گرفت.

۴-۵-۴-۶ در این بتن‌ها حداکثر جایگزینی مواد پوزولانی و سرباره‌ای نباید از مقادیر ارایه شده در جدول ۷-۶ تجاوز نماید. ۵-۵-۴-۶ الزامات استاندارد ملی ۳۰۲، برای سلامت سنگدانه‌ها باید رعایت شود تا بتوان به بتن با دوام دست یافت.

۶-۵-۴-۶ بتن‌هایی که در معرض یخ‌زدن و آب‌شدن، با یا بدون حضور نمک‌های یخ‌زدا، قرار می‌گیرند، باید با مواد افزودنی حباب‌ساز ساخته شوند. مقدار درصد حباب هوا در بتن تازه باید طبق استانداردهای ملی ۳۸۲۳ و ۳۵۲۰ اندازه‌گیری شده و مطابق جدول ۱۱-۶ باشد. در صورتی که مقاومت فشاری بتن از ۳۵ مگاپاسکال بیشتر باشد، می‌توان مقادیر جدول ۱۱-۶ را به میزان یک درصد کاهش داد.

تفسیر/توضیح

ت ۳-۵-۴-۶ در آزمایش استاندارد ۱۷۰۴۱ درجه پوسته‌شدگی سطحی بتن بدست می‌آید. طراح پروژه بسته به کاربرد بتن می‌تواند حداکثر درجه پوسته‌شدگی را مشخص نماید. در آزمایش پیوست ت استاندارد ۱۲۷۲۸ مقدار پوسته‌شدگی بر حسب کیلوگرم بر متر مربع بدست می‌آید. طراح پروژه می‌تواند از حداکثر مقدار متوسط یک کیلوگرم بر متر مربع برای قبول نتایج استفاده کند یا مقدار دیگری را مشخص نماید. به نظر می‌رسد این روش استاندارد و مشخصات تعیین شده بر اساس آن نسبت به روش اول ارجح باشد.

ت ۵-۵-۴-۶ آزمایش سلامت سنگدانه و معیارهای آن در بحث دوام در برابر یخ‌زدن و آب‌شدن، بحث برانگیز است و نمی‌توان به‌طور کامل به آن اطمینان نمود. در ACI 201.2R اشاره شده است که می‌توان از سنگدانه‌هایی که در برابر یخ‌زدن و آب‌شدن دوام کافی را ندارند نیز با رعایت برخی موارد استفاده کرد.

ت ۶-۵-۴-۶ چنانچه با آزمایش‌هایی طبق بندهای ۲-۵-۴-۶ و ۳-۵-۴-۶ یا دیگر آزمایش‌ها، بسته به مورد نشان داده شود که عملکرد بتن در شرایط یخ‌زدن و آب‌شدن متوالی دارای عملکرد قابل قبولی است، می‌توان از حباب هوای کمتری استفاده کرد. برخی اعتقاد دارند که در نسبت‌های آب به مواد سیمانی کمتر از حدود ۰/۳۵، دوام بتن در برابر چرخه‌های یخ‌زدن و آب‌شدن متوالی (بدون نمک‌های یخ‌زدا)، نیاز به استفاده از حباب هوا وجود ندارد. به هر حال با توجه به احتمال کاهش هوای عمدی بتن بر اثر حمل یا پمپ کردن، درصد حباب هوای لازم اولیه، معمولاً بیشتر از درصد حباب هوای پای کار و پس از پمپ شدن، است.

۶-۴-۶ الزامات دوام بتن در برابر واکنش قلیایی

- سنگدانه

۱-۶-۴-۶ کلیات

۱-۶-۴-۶ برخی از سنگدانه‌های سیلیسی و کربناتی فعال با اکسیدهای قلیایی سیمان (Na_2O , K_2O) در محیط مرطوب ترکیب می‌شوند و انبساط بتن را به‌همراه دارند که می‌توانند منجر به بروز ترک‌های موزائیکی شود. این نوع آسیب‌دیدگی در تمام جسم بتن ایجاد شده و به عکس آسیب دیدگی‌های

ت ۶-۴-۶ الزامات دوام بتن برای کنترل واکنش

قلیایی - سنگدانه

ت ۱-۶-۴-۶ کلیات

ت ۱-۶-۴-۶ آزمایش سنگ‌شناسی به تنهایی برای تشخیص واکنش‌زایی سنگدانه کافی نیست و باید با آزمایش‌های تکمیلی دنبال شود. به‌طور معمول نتایج واکنش‌زایی سنگدانه‌ها را در آزمایش ملات منشوری تسریع شده به سه بخش «غیر فعال»، «مشکوک» و «فعال» تقسیم می‌کنند. در صورتی که میزان انبساط در آزمایش

متن اصلی

دیگری که معمولاً از سطح خارجی بتن شروع می‌شوند، از درون باعث تخریب آن می‌شود.

۲-۱-۶-۴-۶ سنگدانه سیلیسی نظیر اوپال، چرت، کلسدونی، کریستوبالیت، تری دیمیت، بعضی از اشکال کوارتز دگرگون شده و شیشه‌های سیلیسی، توانایی واکنش‌زایی با قلیایی‌های سیمان را دارند. از سنگ‌های کربناتی، واکنش قلیایی برخی سنگ‌های آهکی دولومیتی نیز گزارش شده است.

تفسیر/توضیح

تسریع شده ملات منشوری در محدوده غیر فعال قرار گیرد، می‌توان از سنگدانه استفاده کرد.

ت ۲-۱-۶-۴-۶ در صورتیکه میزان انبساط این آزمایش در محدوده مشکوک قرار گیرد، باید آزمایش درازمدت منشور بتنی صورت پذیرد و چنانچه میزان انبساط در محدوده فعال قرار گیرد، توصیه می‌شود تا آن سنگدانه در بتن استفاده نشود، مگر آن‌که در آزمایش منشور بتنی در محدوده غیر فعال قرار گیرد و یا با استفاده از روش‌های کنترل انبساط، میزان آن را به کمتر از حد مجاز کاهش داد.

در صورتی که میزان انبساط در آزمایش درازمدت منشورهای بتنی از حداکثر مجاز کمتر شود، سنگدانه غیرفعال بوده و می‌توان آن را در بتن مصرف نمود.

در صورتی که میزان انبساط در آزمایش دراز مدت منشور بتنی بیش از حداکثر مجاز باشد، باید از مصرف آن سنگدانه اجتناب نمود و یا با روش‌های پیشگیرانه مثل کاهش قلیایی‌های سیمان یا ترکیبی از سنگدانه‌های فعال و غیر فعال و یا کاربرد مواد پوزولانی، انبساط را کنترل نمود.

۲-۱-۶-۴-۶ ارزیابی واکنش قلیایی سنگدانه‌ها**الف- سنگدانه‌های سیلیسی**

برای تشخیص امکان واکنش‌زایی سنگدانه‌های سیلیسی لازم است، بسته به مورد، آزمایش‌های «الف» تا «ت» زیر صورت گیرد.

الف- آزمایش سنگ‌شناسی برای تشخیص کانی‌های فعال مطابق استاندارد ملی ۱۳۵۵۲؛

ب- آزمایش قابلیت واکنش سنگدانه‌ها با قلیایی‌ها به روش ملات منشوری تسریع شده، مطابق استاندارد ملی ۸۷۵۳؛
پ- آزمایش قابلیت انبساط‌پذیری به روش بررسی تغییر طول منشورهای بتنی ناشی از واکنش سنگدانه‌ها با قلیایی مطابق استاندارد ملی ۸۱۴۹؛

ت- آزمایش قابلیت واکنش‌زایی قلیائی - سیلیسی ترکیبات مواد سیمانی و سنگدانه به روش ملات منشوری تسریع شده، مطابق با استاندارد ملی ۱۷۱۰۶.

ت ۲-۱-۶-۴-۶ ارزیابی واکنش قلیایی سنگدانه**الف - سنگدانه‌های سیلیسی**

الف- استفاده از آزمایش سنگ‌نگاری جهت شناسایی کانی‌های واکنش‌زا و تفسیر نتایج آزمایش کوتاه مدت و دراز مدت، توصیه می‌شود.

ب و پ- چنانچه آزمایش بند «ب» (استاندارد ملی ایران به شماره ۸۷۵۳) مشکوک بودن سنگدانه یا واکنش‌زا بودن آن را نشان دهد، لازم است آزمایش بند «پ» (استاندارد ملی ایران به شماره ۸۱۴۹) نیز انجام شود.

ت- چنانچه بخواهیم از مواد پوزولانی یا سرباره‌ای برای کاهش انبساط ناشی از واکنش‌زایی با قلیایی‌ها استفاده کنیم، لازم است ترکیب مواد سیمانی در آزمایش استاندارد ملی ایران به شماره ۱۷۱۰۶ بکار گرفته شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

ب- سنگدانه‌های کربناتی

ب- سنگدانه‌های کربناتی

برای تشخیص امکان واکنش‌زایی سنگدانه‌های کربناتی باید، با نظر مهندس مشاور، آزمایش‌های «الف» تا «ت» زیر انجام شوند:

الف- آزمایش سنگ‌نگاری برای تشخیص کانی‌های فعال مطابق استاندارد ملی ۱۳۵۵۲؛

ب- آزمایش شیمیایی تعیین ترکیبات شیمیایی سنگدانه مطابق استاندارد کانادا به شماره CSA A23.2-26A؛

پ- آزمایش اندازه‌گیری پتانسیل واکنش‌زایی سنگدانه‌های کربناتی با روش استوانه سنگی مطابق با استاندارد ملی ۷۶۵۶؛

ت- آزمایش قابلیت انبساط‌پذیری به روش بررسی تغییر طول منشورهای بتنی ناشی از واکنش سنگدانه‌ها با قلیایی‌ها مطابق با استاندارد ASTM C1105.

۳-۶-۴-۶ روش‌های پیشگیرانه از واکنش قلیایی سنگدانه‌ها

الف- استفاده از آزمایش سنگ‌نگاری جهت شناسایی کانی‌های واکنش‌زا و تفسیر نتایج آزمایش کوتاه مدت و دراز مدت، توصیه می‌شود.

ب- در این آزمایش مقادیر برخی اکسیدهای سنگدانه تعیین می‌شود و سپس با توجه به محدوده داده شده در شکل پتانسیل واکنش‌زایی سنگدانه مشخص می‌شود.

پ و ت- چنانچه آزمایش بند «پ» (استاندارد ملی ایران به شماره ۷۶۵۶) مشکوک بودن سنگدانه یا واکنش‌زا بودن آن را نشان دهد، لازم است آزمایش بند «ت» (ASTM C1105) نیز انجام شود.

ت ۳-۶-۴-۶ روش‌های پیشگیرانه از واکنش قلیایی سنگدانه‌ها

ت ۳-۶-۴-۶ در صورت نیاز به مصرف سنگدانه فعال، کاهش معادل قلیائیت سیمان ($\text{Na}_2\text{O} + 0.658 \text{ k}_2\text{O}$) راه حل دیگر پیشگیرانه است. در هیچ حالتی معادل قلیایی سیمان نباید از ۰/۶ درصد بیشتر شود. در بعضی سنگدانه‌های فعال کربناتی لازم است مقادیر کمتر قلیاها در سیمان و تا حد کمتر از ۰/۴ درصد آزمایش شود تا از میزان انبساط به کمتر از حداکثر مجاز اطمینان حاصل شود.

چنانچه سنگدانه‌های واکنش‌زای سیلیسی بکار روند می‌توان معادل قلیایی بتن را از مقدار خاصی کمتر نمود. اگر مقدار معادل قلیایی بتن کمتر از ۲/۴ کیلوگرم در متر مکعب کمتر شود وضعیت نسبتاً مناسبی حاکم خواهد شد و ممکن است نیاز به تدابیر دیگر منتفی شود.

استفاده از حداقل ۳۰ درصد سنگدانه آهکی غیرواکنش‌زا به جای سنگدانه‌های واکنش‌زای سیلیسی توصیه شده است. با این حال لازم است این درصد جایگزینی در هر مورد با آزمایش مشخص شود.

ت ۳-۶-۴-۶ کاهش مصرف سیمان به کاهش معادل قلیایی بتن منجر می‌شود. همچنین مقدار کلسیم هیدروکسید ناشی از هیدراته

۳-۶-۴-۶ در مواردی که در آزمایش‌های استاندارد و ارزیابی‌های انجام شده، سنگدانه‌ها واکنش‌زا تشخیص داده شوند، بهترین روش پیشگیرانه کاهش معادل قلیائی سیمان و بتن می باشد (به فصل ۳، بخش سنگدانه‌ها مراجعه شود).

روش پیشگیرانه دیگر در مورد واکنش قلیایی - سیلیسی، کاربرد مواد جایگزین سیمان، نظیر پوزولان‌های طبیعی، خاکستر بادی، سرباره کوره‌های آهن‌گدازی و دوده سیلیسی می‌باشد. همچنین جایگزینی بخشی از سنگدانه‌های واکنش‌زای سیلیسی با سنگدانه‌های غیر واکنش‌زای کربناتی (شیرین‌سازی) می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.

۳-۶-۴-۶ برای اطمینان از کاهش و کنترل میزان انبساط سنگدانه‌ها باید آزمایش‌های استاندارد واکنش قلیایی سیلیسی با مقادیر مختلف ماده جایگزین سیمان، طبق

متن اصلی

استاندارد ملی ۱۷۱۰۶، انجام شده و پس از اطمینان از میزان انبساط‌های کمتر از حداکثر مجاز، نوع پوزولان و درصد جایگزینی آن را مشخص شود. همچنین کاهش نسبت آب به مواد سیمانی، کاهش مقدار سیمان، کنترل رطوبت در بتن و استفاده از برخی از افزودنی‌های شیمیایی، به عنوان راه حل کنترل این نوع واکنش قلیایی-سیلیسی شناخته شده است.

تفسیر/توضیح

شدن فازهای سیلیکاتی سیمان، کاهش می‌یابد که می‌تواند به کاهش انبساط بتن منجر شود. برای اطلاعات بیشتر در مورد کاهش خطر واکنش قلیایی سنگدانه می‌توان به استاندارد ASTM C1778 مراجعه کرد. افزودنی‌های شیمیایی کاهنده انبساط ناشی از واکنش قلیایی سیلیسی مانند نمک‌های لیتیم دارای مشخصات استاندارد خاصی نمی‌باشند، اما در پاره‌ای از موارد کاربرد داشته است.

۶-۴-۷ الزامات دوام بتن در برابر سایش

۶-۴-۷-۱ بتن‌هایی که در معرض عوامل سایشی قرار می‌گیرند باید با انجام تمهیدات لازم، مقاومت مورد نیاز را برای دوام در برابر آن، دارا باشند.

۶-۴-۷-۲ کف‌های بتنی که در معرض عوامل سایشی قرار می‌گیرند به لحاظ میزان «آمد و شد» و وزن ماشین‌آلات مورد استفاده، به چهار طبقه تقسیم می‌شوند. این طبقه‌بندی همراه با بعضی الزامات اجرایی در مورد آن‌ها در **جدول ۶-۱۲** ارایه شده است.

۶-۴-۷-۳ الزامات مربوط به حداقل رده بتن و حداکثر میزان اسلامپ و نیز حداقل و حداکثر مواد سیمانی مصرفی در بتن‌های در معرض سایش در **جدول ۶-۱۳** و **جدول ۶-۱۴** آورده شده‌اند.

ت ۶-۴-۷ الزامات دوام بتن در برابر سایش

جدول ۱۲-۶ طبقه‌بندی انواع کف‌های بتنی در معرض سایش

رده سایشی	نوع رفت و آمد	مورد استفاده	تمهیدات خاص	پرداخت سطحی
۱	انسانی	ادارات، فضاهای تجاری، آموزشی، مسکونی و مشابه	سختی سایشی LA40، عمل‌آوری رده ۲	پرداخت سطحی یکنواخت و مناسب، سنگدانه طبیعی با ماله معمولی
۲	انسانی شدید و ماشینی سبک	پارکینگ‌های طبقاتی، فضاهای مذهبی، اداری و خدماتی با رفت و آمد زیاد	LA35، عمل‌آوری رده ۳، پُر کردن درزها با درز پُرکن مناسب	پرداخت کامل سطح، سنگدانه معمولی با سختی سایشی ماله مکانیکی معمولی
۳	ماشین آلات صنعتی با چرخ لاستیکی، در حد متوسط	پارکینگ‌های طبقاتی و روباز، کف‌های صنعتی معمولی	در برابر سایش، عمل‌آوری رده ۳	پرداخت کامل سطح، زیراساس آماده شده، سنگدانه با سختی سایشی LA30، پُر کردن درزها با درز پُرکن مناسب، مقاومت با تیغه‌های فلزی سخت
۴	ماشین آلات صنعتی با چرخ لاستیکی یا چرخ فولادی، در حد شدید	کف‌های صنعتی با رفت و آمد سنگین و بارهای ضربه‌ای، پارکینگ‌های روباز ماشین آلات صنعتی و سنگین	میلگرد داوُل، مقاومت در برابر سایش، عمل‌آوری رده ۴	پرداخت کامل سطح، سنگدانه با سختی سایشی LA25، استفاده از مواد سخت‌کننده سطحی، پُر کردن درزها با درز پُرکن مناسب، انتقال بارهای سنگین با ماله‌کشی مکانیکی با تیغه‌های فلزی سخت

جدول ۶-۱۳ الزامات اسلامپ، رده مقاومتی و حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی (۱)

رده سایشی	حداقل رده بتن	حداکثر اسلامپ، میلی‌متر	حداکثر نسبت آب به مواد سیمانی
۱	C20	۹۰	۰/۵۵
۲	C25	۹۰	۰/۵۰
۳	C30	۷۰	۰/۴۵
۴	C35	۴۰	۰/۴۲

۱ - حداکثر میزان اسلامپ ارایه شده در جدول، مقادیر اسلامپ قبل از افزودن روان کننده است. ضمناً نباید از اسلامپ طرح مخلوط بیشتر باشد. پس از افزودن روان کننده، محدودیتی برای میزان اسلامپ وجود ندارد مگر اینکه در طرح مخلوط محدودیتی پیش بینی شده باشد.

جدول ۶-۱۴ حداقل و حداکثر مواد سیمانی توصیه شده برای کف‌های بتنی

حداکثر اندازه سنگدانه، میلی‌متر	حداقل و حداکثر مواد سیمانی، کیلوگرم در متر مکعب
۲۵	۳۰۰-۳۷۵
۱۹	۳۲۵-۴۰۰
۱۳	۳۵۰-۴۲۵
۱۰	۳۷۵-۴۵۰

متن اصلی

۴-۷-۴-۶ برای افزایش مقاومت سایشی بتن کف‌ها، می‌توان از حداکثر اندازه سنگدانه کوچک‌تر و با مقاومت سایشی بیشتر، دوده سیلیس، پلیمر شیره لاستیک استایرن بوتادین (SBR) یا ترکیبی از آنها استفاده نمود. همچنین پرداخت صحیح و اصولی سطح، عمل‌آوری مناسب و طولانی‌تر (افزایش رده عمل‌آوری) و پاشش مواد ریز سخت‌کننده سطحی بر روی بتن و پرداخت آن نیز می‌تواند به‌کار برده شود.

تفسیر/توضیح

ت ۴-۶-۷-۴ مقادیر پیشنهادی دوده سیلیس و شیره لاستیک (SBR) در **جدول ت ۵-۶** و **جدول ت ۶-۶** آورده شده است. استفاده همزمان دوده سیلیس و پلیمر SBR نیز سبب افزایش مقاومت سایشی می‌شود. همچنین استفاده از مواد متاسیلیکاتی نیز می‌تواند سختی سایشی را بوجود آورد. این مواد مایع بعنوان ماده عمل‌آوری و سخت‌کننده سایشی بر روی سطح بتن پاشیده می‌شود.

جدول ت ۵-۶ مقادیر پیشنهادی دوده سیلیس (جایگزین سیمان) برای

انواع کف‌ها

رده سایشی	حداقل درصد وزنی دوده سیلیس به مواد سیمانی
۱	-
۲	۵
۳	۶
۴	۸

- حداکثر میزان دوده سیلیسی نیز به ۲ درصد بیش از مقادیر فوق محدود می‌شود.

متن اصلی

تفسیر/توضیح

جدول ت ۶-۶-۶ مقادیر پیشنهادی SBR (شیره لاستیک استایرن بوتادین) برای رده سایشی

رده سایشی	مقادیر SBR* (درصد وزنی نسبت به مواد سیمانی)
۱	-
۲	۵
۳	۱۰
۴	۱۵

* درصد پیشنهادی براساس SBR مایع با درصد جامد ۵۰ درصد ارایه شده است.

۶-۴-۷-۵ برای تعیین مقاومت سایشی سنگدانه‌های مصرفی در بتن کف، باید از آزمایش مقاومت سایشی به روش لس آنجلس، استاندارد ملی ۸۴۴۷، استفاده نمود.

۶-۴-۷-۶ حداکثر سایش کف‌های بتنی با استفاده از آزمایش استانداردهای ملی ۲۰۱۸۵، ۲-۷۵۵ و ۱۷۳۰۸ باید توسط طراح پروژه مشخص شود در غیر این صورت باید مطابق با الزامات جدول ۱۵-۶ باشد.

ت ۶-۴-۷-۶ برای سنجش میزان و یا مقاومت در برابر سایش کف‌های بتنی چندین آزمایش استاندارد پیشنهاد شده است. این آزمایش‌ها تحت عوامل سایش دهنده نظیر چرخ‌های سمباده‌ای، گلوله‌های فولادی و ماسه‌پاشی و سایش زیرآب و بتن متخلخل صورت می‌پذیرد. این آزمایش‌ها در استانداردهای ملی ۱۷۳۰۷، ۱۷۳۰۸، ۱۷۳۰۹، ASTM C1138 و ASTM C1747 آورده شده‌اند. به هر حال برای ۳ آزمایش آخر ضابطه خاصی بعنوان معیار پذیرش داده نشده است و مهندس مشاور باید معیار پذیرش را برای آن‌ها در مشخصات فنی پروژه قید نماید.

جدول ۱۵-۶ حداکثر سایش قابل قبول در انواع کف‌های بتنی

رده سایشی	حداکثر عرض سایش قابل قبول، میلی‌متر، (به روش چرخ پهن)	حداکثر مقدار سایش قابل قبول، $\text{cm}^3/50\text{cm}^2$	حداکثر سایش قابل قبول، بر اساس روش A آزمایش استاندارد ملی ۱۷۳۰۸
۱	۲۶	۲۶	۲۶
۲	۲۳	۲۰	۰/۸
۳	۲۰	۱۸	۰/۶
۴	۱۷	۱۶	۰/۴

چنانچه با انجام این آزمایش‌ها ثابت شود که مقاومت سایشی قابل قبولی وجود دارد می‌توان از الزامات تجویزی جدول ۶-۱۳ و جدول ۶-۱۴ صرف‌نظر نمود.

۸-۴-۶ الزامات دوام بتن در مقابل آتش

ت ۶-۴-۸ الزامات دوام بتن در مقابل آتش

سازه‌های بتن آرمه برای حفظ دوام کافی یا میزان تحمل آتش در هنگام حریق، باید الزامات ویژه‌ای را دارا باشند. این الزامات در مبحث سوم مقررات ملی ساختمان ارایه شده است.

۵-۶ تخمین عمر مفید سازه‌های بتن آرمه

ت ۶-۵ تخمین عمر مفید سازه‌های بتن آرمه

۱-۵-۶ الزامات خوردگی در اثر یون‌های کلرید در جدول

۲-۶ الی جدول ۵-۶، به منظور تامین عمر مفید ناشی از

متن اصلی

الزامات تجویزی حدود ۳۰ سال است. همچنین الزامات جدول ۶-۶ برای خوردگی ناشی از کربناته شدن بمنظور تامین عمر مفید حدود ۱۰۰ سال است. در مواردی که نیاز به عمر مفید بیشتری وجود داشته باشد، می‌توان از الزامات سخت‌گیرانه‌تری با نظر مهندسين مشاور، و یا مدل‌های توصیه شده در بند ۶-۵-۲ استفاده کرد.

۶-۵-۲ برای تخمین عمر مفید سازه‌های بتن‌آرمه در شرایط محیطی کلریدی یا کربناتی می‌توان یکی از روش‌های الف و ب زیر را بکار برد:

الف - مدل‌های تایید شده آزمایشگاهی که بر اساس عملکرد مواد و مصالح مشابه آنچه در عمل مورد استفاده قرار می‌گیرد، تدوین شده‌اند.

ب- روش‌های محاسباتی که در تفسیر این بند معرفی شده‌اند.

تفسیر/توضیح

۶-۵-۲ جهت تخمین عمر مفید و طراحی بر اساس دوام می‌توان از مدل‌های بین‌المللی مانند Model Code 2010 فدراسیون بین‌المللی بتن (fib) یا گزارش شماره CSL-130 کمیته فنی RILEM یا life 365 انجمن بتن آمریکا (ACI) با توجه به شرایط بومی کشور استفاده کرد.

مدل‌های عمر مفیدی که توسط مهندس مشاور تهیه می‌شوند باید جهت تایید و اثبات انطباق آن با شرایط اجرایی واقعی، مورد بررسی قرار گیرند.

می‌توان جهت توسعه مدل‌های احتمالاتی، از شبیه‌سازی مونت کارلو با توجه به انحراف معیار یا ضریب تغییرات مشخصات مواد و مصالح و شرایط اجرایی واقعی بهره جست.

برخی نرم‌افزارهای محاسباتی در دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی داخل کشور که بر اساس مطالعات دوام بتن در سواحل جنوبی کشور توسعه یافته است، با توجه به داده‌ها، مشخصات بتن و شرایط محیطی عمر مفید بتن آرمه را با در نظر گرفتن زمان شروع خوردگی با روش احتمالاتی محاسبه می‌نمایند. همچنین می‌توان با این نرم افزارها با در نظرگیری عمر مفید لازم برای سازه بتنی، مشخصات بتن و ضخامت پوشش بتنی روی میلگردها را مشخص نمود.

مثال‌هایی از مدل‌های نفوذ یا انتشار برای تخمین زمان شروع خوردگی یا عمر مفید به شرح ذیل است، به هر حال لازم است حد کلرید بحرانی برای شروع خوردگی کلریدی در تمام این مدل‌ها مشخص شود:

طراحی بر اساس دوام برای خوردگی کلریدی

به‌منظور پیش‌بینی عمر مفید سازه‌های بتن آرمه در محیط‌های خوردنده، که یون‌های کلرید عامل اصلی خرابی آن است، باید از مدل‌های پیش‌بینی عمر مفید مربوط به همان ناحیه استفاده نمود. معادله کلی تخمین عمق نفوذ یون‌های کلرید که تابع قانون دوم فیک از طریق تئوری انتشار است، به‌صورت رابطه (ت ۶-۲) آمده است.

دانشگاه
پارسا آزمون

متن اصلی

تفسیر/توضیح

$$C_{(x,t)} = C_0 + (C_{S,\Delta x} - C_0) \left[1 - \operatorname{erf} \frac{a - \Delta x}{2\sqrt{D_{app,c}t}} \right] \quad (\text{ت ۲-۶})$$

$C_{(x,t)}$: مقدار کلرید در عمق x (سطح سازه $x=0$ m) در زمان t (درصد وزن سیمان)

C_0 : مقدار کلرید اولیه بتن (درصد وزن سیمان)

$C_{S,\Delta x}$: مقدار کلرید در عمق Δx در زمان t (درصد وزن سیمان)

x : عمق متناسب با مقدار کلرید $C_{(x,t)}$ (m)

a : ضخامت پوشش بتنی روی میلگرد (mm)

Δx : عمق ناحیه همرفت (لایه بتن که تا آن ناحیه فرآیند نفوذ کلرید

از قانون انتشار دوم فیک تبعیت نمی کند) (mm)

$D_{app,c}$: ضریب انتشار کلرید در بتن (mm^2/year)

erf : تابع خطا

طراح می تواند با تعیین و قرار دادن تمام پارامترها، زمان t را محاسبه و بدین وسیله زمان آغاز خوردگی در این حالت را پیش بینی نماید. بدیهی است، مقدار کلرید در سطح میلگرد باید معادل کلرید بحرانی برای آن بتن قرار داده شود.

طراحی بر اساس دوام برای خوردگی ناشی از کربناته شدن

در صورتیکه خوردگی آرماتور در اثر نفوذ گاز دی اکسید کربن و پدیده کربناته شدن بتن صورت پذیرد، پیش بینی عمر مفید می تواند بر اساس رابطه (ت ۳-۶) انجام شود.

$$x = at^{0.5} \quad (\text{ت ۳-۶})$$

در این رابطه x عمق نفوذ کربناته شده بتن، t زمان و a پارامتری است که به شرایط محیطی و مشخصات بتن وابسته است.

مهندس مشاور می تواند با کاربرد رابطه فوق در منطقه مورد نظر و قراردادن ضخامت پوشش بتنی روی آرماتور (x) و پارامتر a ، زمان لازم برای آغاز خوردگی و در نتیجه عمر مفید را پیش بینی نماید. این پدیده امروز در شهرهای پر جمعیت و پرتراфик و همچنین ریز اقلیم های خاص دارای غلظت زیاد گاز دی اکسید کربن که قبلاً ذکر شد، برای سازه های بتن آرمه اهمیت زیادی دارد.

برای اطلاعات بیشتر می توان به منابع معتبر مانند منبع اکریناسیون بتن - رساله ی دکتری - دانشگاه امیر کبیر، امیر طریقت. ا مراجعه نمود.

۳-۵-۶ مدل های عمر مفید باید بر اساس مکانیزم خرابی موثر

غالب با توجه به شرایط محیطی، مورد تایید قرار گیرند.

۴-۵-۶ مواد و مصالح و شرایط اجرایی مورد استفاده در مدل

عمر مفید، باید حداکثر تطبیق با مواد و مصالح و شرایط

اجرایی واقعی را داشته باشند.

متن اصلی

۵-۵-۶ توصیه اکید می‌شود که عمر مفید سازه‌های مهم و استراتژیک در شرایط محیطی XCD4، XCS3 و XCS4 را به یکی از روش‌های احتمالاتی تخمین عمر مفید که مبتنی بر قابلیت اعتماد است، برآورد کرد.

تفسیر/توضیح

